

ورزش بانوان

شگفتی را کامل کن!

تیم ملی هاکی روی یخ بانوان ایران، نمونه بازی از یک تیم شگفتی ساز است. تیمی که برای اولین بار طبق شنیده‌ها با فرار و نشیب‌های بسیار راهی قهرمانی آسیا شد و با گلباران رقبا و کنار زدن شان یکی پس از دیگری، حالادر یک قدمی فینال قاره کهن ایستاده است. دختران هاکی ایران پس از پیروزی مقابل تیم‌های هند، کویت و قرقیزستان مقابل امارات صف‌آرایی کردند و با کسب چهارمین پیروزی، راهی مرحله نیمه‌نهایی شدند. این دیدار در ست اول با نتیجه دو بر صفر به نفع تیم ایران، در دست دوم با نتیجه چهار بر صفر به نفع تیم ایران و در ست سوم با نتیجه ۶ بر صفر به نفع تیم ایران به اتمام رسید و در نهایت تیم ایران با نتیجه ۱۴ بر صفر امارات را پشت سر گذاشت.

تیم ملی ایران در حالی به این بردها دست پیدا کرده که یک تیم نوپا به حساب می‌آید. تنها سه سال از شروع فعالیتش گذشته است. رقابای آسیایی اما تجربه‌ها و قدمت بیشتری دارند. با این حال دختران پرانگیزه ایران نشان دادند که برای رسیدن به مدارج بالایی توان از تجربه اول شروع کرده و دست به انجام کاری بزرگ زد.

روند برگزاری مسابقات قهرمانی آسیا به این صورت است که هشت تیم در دو گروه چهار تیمی با یکدیگر مسابقه می‌دهند که تیم ایران در سطح دوم حضور داشت. دو تیم برتر سطح دوم با صعود به مرحله بعد با دو تیم سوم و چهارم سطح یک مسابقه می‌دهند و برنده‌های این دو دیدار راهی نیمه‌نهایی می‌شوند تا با دو تیم اول و دوم سطح یک به صورت ضربدری بازی کنند و برنده‌ها فینالیست شوند و بازنده‌ها هم دیدار رده‌بندی را برگزار کنند. به این ترتیب شاگردان فرزند هوشیدری در دیدار نیمه‌نهایی امروز از ساعت ۱۷ به وقت تهران به مصاف تیم سنگاپور خواهند رفت تا برای کسب جواز حضور در دیدار فینال مسابقات مقابل تیم دوم گروه یک آسیا یعنی سنگاپور صف‌آرایی کنند. آنها می‌توانند شگفتی‌شان را کامل کنند و با مدال کار خود را تمام کنند. خبر خوب اینکه این دیدار مهم قرار است به صورت زنده از شبکه ورزش پخش خواهد شد.

اعظم سنایی، الهام مدیر دهقان، نگار خرم، فاطمه اسماعیلی، زهره رضایی، حدیث خلیج، یگانه بهرامی، آذین قارونی، هلیا سوهانی، فاطمه شاهسون، نگار ارجمند، حدیثه پور هاشمی، شبنم عرب، عسل حیدری، دینا فرزامنیا، دیبا فرام‌نیا، هدیه آقایی، فاطمه آقایی، زهراسمی و آرزو ایزدی ترکیب ایران در این دوره از رقابت‌ها است.

منهای فوتبال

ساعی خواهان بازگشت پناهنده‌ها
سیل مهاجرت ورزشکاران ایرانی که چند سالی است جاری شده، هم آسیب‌های زیادی را به ورزش وارد کرده و هم نگرانی‌های بسیاری را با ادامه مشکلات بابت ادامه این روند ایجاد کرده است. معمولاً با مهاجرت ورزش‌ورز شکاری، صحبت‌هایی مبنی بر بازگشت آنها شکل می‌گیرد. حالا هم هادی بساعی رییس فدراسیون تکواندو که مهمان یک برنامه تلویزیونی بود، چراغ سبز را برای برگشتن پناهنده‌ها روشن کرد. او در این باره گفت: «همی توانیم جلوی آدم‌ها را بگیریم. در گذشته تعدادی پناهنده شدند که شرایط نامناسب باعث این اتفاق شد. از سوی دیگر تکواندو می‌تواند دنیا حرف برای گفتن دارد و در ورشته ممکن است این اتفاق بیفتد؛ یکی تکواندو دیگری کشتی. باید حرف این به‌جا را گوش کرد. من وقتی آمدم دو ورزشکار را برگرداندم. کار سختی بود اما با توجه به اعتمادی که به بنده دارم، این کار را انجام دادم. سعی می‌کنیم حتی آنهایی که برای پناهنده‌ها رفت‌اند را برگردانیم. با آنهایی که پناهنده‌گی سیاسی نیستند و پناهنده اجتماعی هستند، در ارتباطیم و همدیگر را می‌بینیم. البته آنها که مشکل دارند سمت‌شان نمی‌رویم اما آنهایی که مشکل سیاسی ندارند از سعی می‌کنیم برگردانیم.»

پر اسپولیس - پیکان، این مسابقه را کشتند!

فوتبال یا ۲۰ سوالی؟

آر آر هنورد

در چنین روز حساسی از فوتبال ایران، قاعدتاً باید در باره سطح فنی پر اسپولیس و نحوه روبه‌رو شدن این تیم با دفاع فشرده پیکان حرف بزیم اما چنین بحثی در مورد مسابقه امروز، عملاً محال به نظر می‌رسد. چرا که این فوتبال تحت تاثیر حواشی عجیبی قرار گرفته که در روزهای گذشته برایش ساخته‌اند. این بازی بعد از این همه خبر، ماجرا و بیانه، دیگر از شرایط عادی خارج شده و بدون تردید هر نتیجه‌ای به همراه داشته باشد، حرف و حدیث‌های بعدی از راه خواهند رسید. مدیران فوتبال ایران همچنان خوب بلدند از فرصت‌ها برای فوتبال ایران تهدید بسازند!

همزمان نیست، هست، نیست!

اولین نکته عجیب و باور نکردنی در مورد بازی امروز، همزمان بودن آن با سایر دیدارهای این هفته لیگ برتر بود. بر اساس برنامه اولیه، قرار بود بازی در همین ساعت از روز شنبه برگزار شود اما دو باشگاه استقلال و سپاهان به شدت به این روند اعتراض داشتند و مدعی بودند که باید دیدارهای این دو تیم همزمان با مسابقه پر اسپولیس باشد. جالب اینکه سازمان لیگ هم کوتاه آمد و اعلام کرد که دیدارهای این هفته همزمان می‌شوند اما دوباره در روز پنجشنبه، خبر دیگری منتشر شد تا مشخص شود که این همزمانی تأیید نشده و بازی‌ها قرار است در همان ساعات تعیین شده صورت بگیرند. مشکل چه بود؟

اتفاق روز

دیگو و رویاهای برآورده شده پس از مرگ

یک روح شاد!

آر آ طاری

شاید عجیب باشد اما رویاهای بزرگ دیگو مارادونا کمی بعد از مرگ اسطوره تاریخ ساز آرژانتینی تکرار شدند. آرژانتین برای سومین بار قهرمان دنیا شد، آن هم در حالی که آخرین قهرمانی‌اش را با مارادونا به دست آورده بود. ناپولی هم برای سومین بار قهرمان سری آ شد، آن هم در حالی که آخرین قهرمانی‌اش را با مارادونا به دست آورده بود. انگار واقعا یک نفر آن بالا مراقب این دو تیم بود. یک نفر که اسمش دیگو آرمادو مارادونا است. اسطوره‌ای که انگار، هنوز هم زنده است.

جشن، با یک هفته تاخیر

ناپولی می‌توانست یک هفته زودتر در خانه جشن قهرمانی بگیرد اما گل تساوی بد موقع حریف، همه چیز را یک هفته به تاخیر انداخت. با این حال ورزشگاه دیگو آرمادو مارادونا حتی بدون حضور بازیکنان ناپولی نیز پر از جمعیت بود. ناپولی در زمین حریف بازی می‌کرد و تماشاگران این تیم روی صفحه‌های بزرگ نمایشگر در ورزشگاه خانگی بازی‌ها را از نزدیک می‌دیدند. ورزشگاه بعد از گل تساوی و ویکتور اوسیمین منفجر

چهره به چهره

در جست‌وجوی راه فرار از پی‌اس‌جی

سه تفنگدار، سه قربانی!

وضعیت این روزهای باشگاه پی‌اس‌جی به معنی واقعی کلمه خجالت‌آور است. وضعیتی که نشان می‌دهد الزامات تریق پول، یک باشگاه را به باشگاه بزرگی تبدیل نمی‌کند. هواداران پی‌اس‌جی در ساعات گذشته مقابل منزل نیمار تجمع کرده‌اند و علیه این ستاره شعاری می‌دهند. آنها مقابل ساختمان باشگاه نیز جملات زشتی را علیه مسی و وراتنی به زبان آورده‌اند.

لثو هفته گذشته در یک جلسه تمرینی تیمش غایب بود و مشخص شد که برای یک سفر تبلیغاتی به عربستان رفته است. جالب اینکه در برنامه تمرینی آن هفته پارسی‌ها که روی اینترنت هم قرار گرفته، روز سه‌شنبه تعطیل بوده اما ناگهان اعلام شده که باز یکنان

نتیجه این کلاف سردرگم‌تر شد و همه چیز به نقطه اول برگشت.

آزادی و جنجال‌ها

سازمان لیگ سرانجام اعلام کرد که نبرد پیکان و پر اسپولیس در استادیوم آزادی برگزار می‌شود. روندی که تا همین چند سال قبل در فوتبال ایران مرسوم بود اما از یک جایی به بعد تغییر کرد. به هر حال باشگاه استقلال به این ماجرا اعتراض کرد. ابتدا سرپرست باشگاه مصاحبه‌ای انجام داد و تأکید داشت که استقلال در این فصل در استادیوم خالی روبه‌روی پیکان به میدان رفته و این اتفاق باید برای پر اسپولیس هم رخ بدهد. حتی اسپینتورر نشست خبری به سازمان لیگ کنایه‌زد و تلویحاً آنها را به تأثیر روی نتایج‌های ما هم‌تیم کرد. جالب اینکه حتی باشگاه هوادار هم خودش را به وسط ماجرا انداخت و اعلام کرد که در نیمه‌نهایی جام حذفی به جز استادیوم خودش در ورزشگاه دیگری روبه‌روی پر اسپولیس به میدان نمی‌رود.

چه کسی راست نمی‌گوید؟

سازمان لیگ در واکنش به اعتراض‌ها در خصوص انتخاب آزادی، ادعای عجیبی را مطرح کرد. این نهاد اعلام کرد که میزبانی پر اسپولیس از پیکان در این ورزشگاه، به تأیید نهایی مدیران پیکان و حتی استقلال هم رسیده است. پیکانی‌ها بلافاصله اعلام کردند که فقط در صورت بلیت‌فروشی و کسب در آمد حاصل از تبلیغات محیطی حاضر به بازی در آزادی بوده‌اند. مدیر عامل استقلال اما از بیخ‌وبن همه چیز را تکذیب کرد و تأکید داشت که اصلاً چنین موافقتی انجام نداده است. به هر حال از بین استقلال و سازمان لیگ، یک نفر حقیقت را به زبان نمی‌آورد.

هم سیخ سوخت، هم کباب؟

ایا قرار است بازی امروز پیکان و پر اسپولیس تماشاگر داشته باشد؟ اگر بله، پس چرا تا یک روز قبل بازی خبری از بلیت‌فروشی نبوده است؟ اگر

ایا قرار است بازی امروز پیکان و پر اسپولیس تماشاگر داشته باشد؟ اگر بله، پس چرا تا یک روز قبل بازی خبری از بلیت‌فروشی نبوده است؟ اگر خبر، که چرا بازی در همان دستگردی برگزار نشده است؟ مگر شرط مهم پر اسپولیس‌ها حضور هوادار هان بود؟

خبر، که چرا بازی در همان دستگردی برگزار نشده است؟ مگر شرط مهم پر اسپولیس‌ها حضور هوادار هان بود؟ شیوه سازمان لیگ برای برگزاری بازی‌ها، حتی در یک لیگ آماتور هم قفل است! چطور می‌شود یک لیگ حرفه‌ای را با این سطح از حساسیت تا این اندازه افشاح برگزار کرد؟ آیا از این بدتر هم می‌توان هیجان فوتبال را کشت؟

گر جستان جذب شد و در خوشی فراتر از حد انتظار در سری آ داشت. کیم مین جائه هم از فتر باغچه آمدوبه خوبی توانست جای کولیبا را در این تیم بر کند. جیووانی سمیونو، جیا کومه اسپادوری و تانگی اندومبله هم خریدهای مهمی برای این باشگاه به شمار می‌رفتند. ناپولی انگار، راه را پیدا کرده بود. تیمی که در ۱۵ هفته اول این فصل، ۱۳ بار برنده شد و فاصله‌های معنادار با رقیب‌ها وجود آورد. این بار دیگر خبری از لغزش و ناامیدی نبود. این بار دیگر آنهایی دانستند که فقط با بردن تاج و تخت راضی خواهند شد.

محکم مثل لوچیانو

راه درست همیشه جواب می‌دهد. حتی شاید دیر اما جواب می‌دهد. این داستان لوچیانو اسپالتی است. خیلی‌ها و از سال‌های درخشانش در م می‌شناسند. مردی که تیم بسیار خوبی برای گرگ‌ها ساخته بود. تیمی که دو بار قهرمان کوپا ایتالیا شد اما در حدی نبود که لیگ را ببرد. اسپالتی در م بسیار محبوب بود اما معمولاً رابطه خوبی با توتی نداشت و همین مساله روی پروژه‌اش تأثیر زیادی گذاشت. او از ایتالیا رفت، سرمربی باشگاه نیت روسیه شد و در این تیم هم موفق نشان داد. اتفاقی که موجب شد این مربی دوباره به ایتالیا و رم برگردد. او برای یک فصل هم سرمربی اینتر بود اما نتوانست کار را در این باشگاه به خوبی پیش ببرد. وقتی خبر پیوستن او به ناپولی منتشر شد، خیلی‌ها در این مورد تردید داشتند. حتی وقتی این تیم فصل را عالی شروع کرد، بعضی‌ها معتقد بودند مثل همیشه در هفته‌های پایانی بحران به سراغ این مربی می‌آید. اما تیمی ساخته بود که حتی چند نتیجه بد در هفته‌های اخیر، قهرمانی‌اش را تحت تأثیر قرار نداد.

رویایی که باقی ماند

این فصل برای ناپولی به بهترین شکل تمام شد اما یک حسرت هم برای این تیم باقی گذاشت. اینکه آنها با کمی خوش شانس می‌توانستند از میلان عبور کنند و به نیمه‌نهایی و حتی شاید فینال اروپا برسند. اینکه بهترین تیم ایتالیایی این فصل سهمی از نیمه‌نهایی تمام ایتالیایی لیگ قهرمانان ندارد، کمی دور از انتظار به نظر می‌رسد. شاید این رویایی باشد که آنها برای فصل آینده به آن فکر می‌کنند. یک انگیزه برای تشنه ماندن و حرص بودن.

شد و سرانجام هم ناپلی‌ها جام را به دست آوردند. همه آنهایی دانستند که تیم‌شان قهرمان خواهد شد. حتی مطمئن بودند که اولین قهرمان پنج لیگ معتبر اروپایی در این فصل خودشان هستند. با این حال در آن لحظه به خصوص اصلانمی شد احساسات را کنترل کرد. این اولین قهرمانی ناپولی در سری آ بعد از سال ۱۹۹۰ بود. خیلی از طرفداران این تیم، اصلاً در آن تاریخ متولد نشده بودند. آنهایی هم که این قهرمانی را به خاطر داشتند، دیگر خیلی چیزها را یاد برده بودند. این لحظه تاریخی اما دوباره از راه رسید و ناپل، شهر تاریخ، پیتر و مارادونا، غرق در هیجان و غرور شد.

انقلاب تابستانی

این بنای باشکوه چطور ساخته شد؟ این تیم رویایی چطور شکل گرفت؟ ناپلی‌ها در این فصل، یک تجربه خاص را پشت سر گذاشتند. در چند سال گذشته میانگین سنی تیم بالا رفته بود و آبی‌های جنوب ایتالیا، به یک انقلاب اساسی نیاز داشتند. آنها این کار را خیلی خوب انجام دادند. در همین تابستان، لورنزو اینسینیه به تورنتو رفت، میلیک به ماری سی پیوست، دریس مرتز به گالاتاسرای ملحق شد و کالیدو کولیبا می هم به جلسسی پیوست. در حقیقت ناپولی تغییر نسل داد و با یک نسل از ستاره‌های مهمش خداحافظی کرد. به فخر سست این نفرات جدا شده باید چند اسم دیگر هم اضافه کرد. نام‌هایی مثل داوید اوسپینا، فابین رویز و فوزی غلام. نقشه ناپولی اما برای ساختن یک تیم جدید، فوق العاده به نظر می‌رسید. باشگاه ماتیاس اولیورا را از ختافه جذب کرد، آندره انگیسار را از فولام گرفت و او را در قلب خط میانی قرار داد. اوچ خریدهای آنها خوبچاقوار استخالیا بود. سستاره‌ای که از دینامو باتومی

برای تمرین مراجعه کنند. غیبت مسی هم باشگاه را اعصابی کرده و هم به شعارهای تند هوادارها علیه او ختم شده است. هر چند که چند خبرنگار سرشناس اعتقاد دیگری دارند. آنها دلیل اصلی عصبانیت باشگاه پارسی را بی میلی مسی به تمدید قراردادش می‌دانند. لئو قرار بود بعد از جام جهانی قراردادش را تمدید کند و سپس تصمیم گرفت این کار را به بعد از لیگ قهرمانان موکول کند اما بعد از حذف پارسی، تصمیم او هم عوض شد و دیگر صحبتی از تمدید در میان نبود. ظاهر همین ماجرا خشم کامپوس و الخلیفی را در پی داشته است.

آنها امروز دیگری را برای مبارزه با مسی انتخاب کرده‌اند و ظاهر اقصا دارند. این چند هفته پایانی فصل را به یک جهنم برای او تبدیل کنند. مسی فعلاً دو هفته از همراهی تیم محروم شده و شاید اصلاً نخواهد که به ترکیب برگردد. ظاهر انیمار ووراتی هم درگیر این ماجرا شده‌اند و هوادارها به شدت از مصدومیت‌های انیمار و نمایش‌های ضعیف هافبک ایتالیایی شاک می‌هستند. حالاً لئو در جست‌وجوی راهی برای فرار از پارسی است و نیمار هم دوست دارد همه او باشد. بار سابرایی لئو فرس قرمز پهن کرده اما آنها فعلاً هیچ

